

Драги Дарови, вiera станаха
 две нести си като се прибрах
 най-сетне, слез близу две
 години, при мене си. Струва
 ми се — какъв съмр. Не
 могат да шират в со-
 фия ти дамо си не-
 това дълга на много на
 тебе. Дауто ти знаеш
 какво лево даемаш в
 моя турна — ти, един-
 киньо!

Групуван си по тия
 моя чуждаш. Каква
 божествена е природата
 на нас дес четве саптон
 Мавден в едун скро-
 мено човар в Вчинен
 то киньо едун тинешника
 на Шилера и историческа
 то дити. Имаше велико-
 летни гедку и оароварени
 радки. О, да бие и
 ту проч мене!

Арс и отивааш слер
 полярнито тиреботни
 години. Сега забобулам
 колко необходима ми е дит
 тая почивка. Мена ми